

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 268 /2012

privind soluționarea contestației depusă de
.X. S.A. – în insolvență, prin administratorul judiciar .X. S.P.R.L.,
înregistrată la Direcția generală de soluționare
a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub
nr.906.550/29.03.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./29.12.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/29.03.2012 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.**, cu sediul în .X., Splaiul X nr.X, bl.BX, et.X, cam.X, sector X, .X., prin administrator judiciar .X. SPRL, conform încheierii din data de 07.09.2011 în dosarul X/2011 aflat pe rolul Tribunalului .X. privind procedura insolvenței.

Societatea contestă parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./23.09.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin care s-au stabilit accesorii în sarcina .X. S.A. în sumă totală de .X. lei, din care contribuabilul contestă suma de **.X. lei**, reprezentând .X. lei dobânzi și .X. lei penalități de întârziere, accesorii aferente creanțelor fiscale principale calculate prin Decizia de impunere nr..X./19.07.2010 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili .

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare având în vedere că Decizia

referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor de plată nr..X./23.09.2011 a fost comunicată în data de 10.10.2011, conform semnăturii aplicate pe confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X./09.11.2011, conform ștampilei serviciului registratură aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția X din Anexa 2 la OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **SC .X. S.A.**

I. Prin contestația formulată, societatea solicită anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./23.09.2011 în ceea ce privește suma de .X. lei .

Petenta susține că accesoriile contestate au ca referință numai Decizia de impunere nr..X./19.07.2010 emisă de D.G.A.M.C. iar executarea Deciziei de impunere anterior precizată a fost suspendată irevocabil de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr..X. pronunțată în Dosarul nr..X./2/2010.

Societatea contestatoare susține că impunerea obligațiilor de plată accesorii aferente Deciziei de impunere nr..X./19.07.2010 emisă de D.G.A.M.C. reprezintă efecte ale unui act administrativ fiscal a cărui executare este suspendată.

Contestatoarea invocă art.47 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicitând anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./23.09.2011 emisă de D.G.A.M.C. având în vedere că respectivele accesorii au fost calculate ca fiind aferente unui debit a cărei executare a fost suspendată prin decizie definitivă de instanța judecătorească.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./23.09.2011, contestată, organele fiscale din cadrul D.G.A.M.C. au stabilit

în sarcina societății dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei, din care petenta contestă suma de .X. lei.

Accesoriile au fost calculate în temeiul art.88 lit.c și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală și documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal, se rețin următoarele :

cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale aveau dreptul să emită decizie de calcul accesorii în condițiile în care instanța judecătorească a suspendat executarea actului administrativ fiscal prin care a fost stabilit debitul principal.

În fapt, prin Decizia de impunere nr..X./16.07.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili s-au stabilit în sarcina S.C. .X. S.A. obligații fiscale în sumă totală de .X. lei reprezentând contribuții, impozit pe venituri din salarii, TVA, impozit pe profit, și majorările de întârziere aferente debitelor anterior precizate.

Împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.07.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili s-a formulat contestație, a cărei soluționare a fost suspendată prin Decizia nr..X./2010 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală până la soluționarea definitivă a laturii penale, iar prin Decizia nr..X./2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr..X./2/2010 s-a hotărât suspendarea executării Deciziei de impunere nr..X./16.07.2010, anterior amintită, până la pronunțarea instanței de fond.

Prin Decizia de calcul accesorii nr..X./23.09.2011, contestată parțial de S.C. .X. S.A., organele fiscale au stabilit dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei, din care numai suma de .X. lei este contestată de S.C..X. S.A., acestea fiind aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr..X./16.07.2010, a cărei executare a fost suspendată de Curtea de Apel .X. prin sentința civilă nr..X./18.08.2010, executorie de drept și menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr..X./2010 în Dosar nr..X./2/2010, irevocabilă.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.119 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede :

"1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere".

În speță sunt incidente și prevederile art.14 alin.4) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia :

"(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare".

Din interpretarea textelor legale, rezultă că dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, iar efectul suspendării executării titlului de creanță constă în încetarea oricărei forme de executare pe perioada cât plata debitului principal care le generează este suspendată.

Din documentele aflate la dosar se reține că accesoriile contestate au ca bază de calcul debitele care au făcut obiectul Deciziei de impunere nr..X./16.07.2010, titlu de creanță a cărui executare a fost suspendată prin sentința civilă nr..X./18.08.2010 pronunțată de Curtea de Apel .X., până la pronunțarea instanței de fond asupra anulării acestuia, executorie de drept, menținută prin Decizia nr..X./24.11.2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție .

Faptul că instanța a suspendat executarea deciziei de impunere mai sus amintite, nu înseamnă că a exonerat societatea de la plata debitelor constatate de organele de inspecție fiscală, ci a dispus că în baza respectivei decizii de impunere nu se poate începe executarea silită până la pronunțarea instanței pe fond asupra anulării acesteia.

Din cele de mai sus, se reține că nu se calculează obligații fiscale accesorii pe perioada suspendării executării actului administrativ fiscal pentru obligațiile fiscale principale stabilite prin acest act, **astfel încât obligații fiscale accesorii se pot calcula până la data admiterii cererii de suspendare a executării actului administrativ fiscal prin care s-a stabilit obligația fiscală principală .**

Ținând seama de cele anterior precizate și având în vedere că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./23.09.2011 au fost

calculate accesorii până la data de **07.09.2011** iar cererea de suspendare a executării debitului principal a fost admisă prin sentința nr..X. în Dosar nr..X./2/2010 pronunțată la data de **18.08.2010 de Curtea de Apel .X., executorie de drept**, menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr..X./24.11.2010, irevocabilă, urmează a se desființa Decizia nr. .X./23.09.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, urmând ca organele abilitate să emită o nouă decizie în care vor avea în vedere considerentele prezentei decizii, susținerile contestatoarei și prevederile legale incidente speței.

Totodată, organele fiscale vor avea în vedere la emiterea noii decizii și prevederile art.215(3) din O.G. nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede : **„În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legi nr.554/2004 cu modificările și completările ulterioare toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia ”.**

De asemenea, în condițiile în care după parcurgerea căilor de atac prevăzute de lege instanța stabilește prin hotărâre irevocabilă legalitatea actului administrativ fiscal, creanța devenind astfel certă, lichidă și exigibilă, se reține că această situație va genera plata accesoriilor aferente debitului principal calculate de la scadență inclusiv pe perioada în care a fost suspendată executarea actului administrativ, în conformitate cu art.119(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere documentele aflate la dosar, actele normative incidente cauzei și cele reținute în conținutul deciziei, urmează ca în temeiul prevederilor art.216, alin.(3) și (3¹) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6 din OPANAF nr.2137/2011 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează : “Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente “, să se desființeze parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./23.09.2011 pentru suma totală de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor de plată stabilite prin Decizia de impunere nr..X./16.07.2010.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.216 alin.(3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6 din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Desființarea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./23.09.2011 pentru suma de .X. lei reprezentând :

- .X. lei dobânzi,
- .X. lei penalități de întârziere, accesorii aferente creanțelor fiscale principale calculate prin Decizia de impunere nr..X./19.07.2010 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în perioada de calcul a accesoriilor .

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X

X